نیامدی و ایشان را کسی ندانستی مگر آنان را که با صل از عرب بود ندشوی و خواجه
دید مازین طایفه حلقه حلقه وجوق جوق تا بدر آسمان سر اکفتند ای پسر یکی
این همه که دیدی همه موالی اند از عجم در میان ایشان یک تن نیست از عرب
شیخ الاسلام گوید من سیزده ابوالخیر شناسم ازین طایفه همه موالی بودند
سید آن جهان و چندی دانام برد ابوالخیر تیناتی و ابوالخیر عسقلانی و ابوالخیر
حصی و ابوالخیر هالکی و ابوالخیر حبشی پسین ابوالخیر است ابوالخیر حبشی رحمه الله
شیخ عمو و شیخ عباس بدیدار وی فخر میکردندی بنکه مجاور بوده و فتحی
در مسجد حرام آمد و گفت بکجا اند آنان که جوان مردان میگویند پس اشارت بصوفیان
کرد بر سبیل حقارت گفت جوان مردان اینانند ساعتی گذشت شیخ ابوالخیر حبشی
می آمد با هیبت تمام زنی بر وی پدید آمد آن سخن را که آن شخص گفته بود
دانسته بود پس گفت کیست آنکه میگوید بکجا اند جوان مردان جوان مردی باید
تا جوان مرد بیند و گوید وی همانست که قبر وی خدا بر قوم است و نام وی اقبال
بود و لقب وی طاووس الحرمین و کنیت وی ابوالخیر غلامی بود حبشی مر بعض خواجگان
جرجان را و دران بندگی نیز به بندگی حضرت حق سبحانه اشتغال تمام داشت
همواره خواجه وی میگفت از من چیزی خواه و از وی هیچ نمی خواست روزی بر وی
بگاج بسیار کرد گفت اگر میخواهی مرا خاصةً لوجه الله آزاد کن خواجه گفت چند
سال است که تا آزاد کرده اله و بحقیقت تو خواجه بودی و من بنده پس خواجه خود را

وداع کرد و روی ببغداد آورد بقصد زیارت یکی از مشایخ چون بانبار رسید
آن شیخ مشرف بر موت بود چون سلام کرد گفت و علیک السلام یا ابا الخیر
مشتاق بودیم و ترا لقب ابی است شریف که در حجاز بآن مشرف خواهی شد وی را
وصیت بجاورت حرمین شریفین زاد هما الله تعالی شرفا کرد و گفت مقصود تو
انجا حاصل خواهد شد شصت سال بجاورت حرمین کرد که هرگز از هیچ چیز
طلب نکرد وی گفته که شصت سال در مکه و مدینه مجاورت کردم و سیصد بار
بنیار گشیدم هر گاه خواستم که از کسی سوال کنم هاتفی آواز داد که شرم
نمیداری که رویی که بآن سجده ما میکنی آنرا پیش غیر ما خوار کردانی گفته اند
که هر گاه که بر وضه مقدسه مصطفویه علی ساکنها الصلوة والسلام رسیدمی
و گفتی السلام علیک یا رسول الثقلین جواب آمدی که علیک السلام یا طاووس
الحرمین وی گفته الحج من یوجب علی نفسه استغناء عن احد و همه وی گفته که
بر تجارت اجارت و تواضع سودایشان در سنه ثلاث و ثمانین و ثلثمائه رفته
از دنیا ابوالخیر حصی رحمه الله تعالی ببغداد آمد و چند گاه اقامت کرد
و با مشایخ صحبت داشت و از انجا بکاز دهمار فت و متاهل شد و هم انجا وفات
کرد ابوالخیر حصی رحمه الله تعالی بادیه کعبه را باز هابر قدم توکل قطع کرد
توفی بعد العشر والثلثمائه ابراهیم بن شیبان الکرمانشاهی القرمیسینی قدس
الله سره ارطبقه رابعه است شیخ کبیر است و کنیت وی ابو اسحق است شیخ جمله بود در وقت

Copyright © King Saud University